

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. Josue, in quibus describitur Mandatum Dei de equis hostium subnervandis, & de distribuenda Israëlitis terrâ nullâ certâ possessione Levitis assignatâ, sed ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XXXI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. Josue, in quibus describitur Mandatum Dei de equis hostium subnervandis, & de distribuenda Israëlitis terrâ nullâ certâ possessione Levitis assignatâ, sed jussis vivere de Sacrificiis.

Considera 1. **N**on sine Mystero singulari Deum Josue Duci imperasse, equos ab hostibus in prædam obrentos subnervet dicendô v. 6. cap. 12. *equos eorum subnervabis.* Ne videlicet equi illi ab Amorrhæis iterum acquiriti, novo bello contra Israëlitas movendo prodesse. Taliter agit Deus cum Electis, qui membris corporum suorum aut bonis fortunæ ceu malis equis & fallacibus ad salutem teste David abusi, pugnârunt contra ipsum, transgrediendô sanctissimas ejus leges. Hi ergo mediante poenitentia in prædam ducti, ne ultra homini serviant ad repetendum bellum, subnervantur per immixtas tribulationes. Testatur hoc Jerosolyma sibi evenisse Thren. 1. exclamans *de excelsis misit ignem in ossibus meis*, hujusque effectum illicô subjungens ait: *& erudit me.* Conversio S. Augustini etsi à potiori debeat hortatibus S. Ambrosii, & S. Monicæ lacrymâ, attamen illô ipsô teste in lib. confess. magna ex parte adscribenda est tribulationibus à Deo illatis, inquit enim: *Tu semper aderas, misericorditer sapiens, amarissimis successibus aspergens omnes illicitas immunditias, ut in te quarerem sine offensione jucundari.* Fuerant olim regio Vati tot populorum Homagia, tot thesaurorum æraria, tot vocum applausus, tot victoriarum coronæ instar equorum fallacium, quorum auxiliô ad inferendum Deo bellum per crimen adulteri & homicidii stimulabatur: verum rebellans filius & plures aliæ calamitates illi immixtæ, ad pacem perpetuam cum Deo stabiliendam eum compellârunt. Saulus ex persecutore in Apostolum mutatus, ut nunquam amplius conscenderet equum, quô Demasum vectus, tantam Ecclesiæ nitebatur inferre perniciem, quotidianis cruciabatur tribulationibus, quarum tamen virtutem agnoscens, exclamare auditus est: *libenter gloriabor*

riabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Planè sicut aves sylvestres cicurantur caveis, equi indomiti frenis, canes loris, ita homines in vitia effusi, & per poenitentiam ad frugem reversi, tribulationibus ceu caveis, ceu frenis, ceu loris intra limites religiosæ vitæ retinentur. Sicut cera, pulchrè ait B. Antiochus Homil. 78. *Nisi recalescat, aut premolliatur non facile in se recipit sigilli impressiorem: ita homo nisi laborum & multifariæ infirmitatis probetur exercitiò, neuiquam sinet insigniri se signaculo divina gratia.* Solis æstus facile denudat viatorem, suo palliò privans illum: sed non item frigidus aquilo; hòc enim afflante totum sese palliò involvere solet. Ita prosperi hujus vitæ dies facillimò conatu divinâ nos spoliant gratiâ, & ad sectanda trahunt vitia; adversitas verò quasi victos tenet intra virtutis limites, ut eas transgredi non nisi ægerrimè valeamus. Quare ò Christiane! si vel jacturam in bonis fortunæ, vel graves in corpore dolores perpeti cogaris, utere verbis, quibus usus est regius Vates Psal. 118. exclamans: *Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam justificationes tuas.* Signum hoc est amoris paterni certissimum: quem Deus tenerè diligit, flagellat, ut ultrà non degeneret. Imitatur Deus Ducem Josue, in devictis hostibus v. 11. cit. capitis nil relinquentem, quod amplius obesse possit. Nulli sensui, qui Regem animæ tuæ perversò imperiò hætenus egerat, parcit, sed gladiò tribulationis mactat omnes, ut contra spiritum nil hostile moveant impostherum.

N.208. *Considera 2.* Deum non antea præcepisse Duci Josue ut terram Israëlitis divideret, antequam ei mortis memoriam proposuisset, dicendò: *senuisti & longævus &c. v. 1. c. 13.* hoc est: cogita, te proximum esse morti, cujus memoria tibi instar regulæ serviat, quâ ductrice ad æquissimam divisionem progrediaris, Justitiæ adamussim satisfactorus. Mors enim se æquissimam erga omnes comprobat, nullò respectu inter personas habitò sternit cum divite pauperem, & terræ inferit. Pari forsan de causa olim Patriarchæ in horam mortis distulere paternas benedictiones, quæ filiis patrimonii instar dividebantur. Et quemadmodum Sagittarius artis suæ peritus, telum ad scopum taliter dirigit, ut neque excessu, neque defectu, neque ulla in partem inclinatione feratur: ita homo Justitiæ exactè observaturus se gerere debet. Hæc centro simillima est, quod in medio circuli positum, toties non tangitur telò justæ sententiæ, quoties respectus ad personam vel munera præponderat. Virga Moysis intemeratæ Justitiæ signum, quoties in terram projecta est, toties tortuosum induit serpentem, indi.

indicans moraliter: illos Judices ferre tortuosas sententias, & rectæ æquitatis liniæ contrarias, qui terrenos affectus amoris, favoris, aut munerum æquitati prævalere permiserint, immediate oppositi Christo, qui à Patre constitutus est Judex vivorum & mortuorum. Hic dum inter homines ageret ab ipsis etiam Judæis audiit: *non respicis personam hominis, erga inopes æquè ac divites, doctos æquè ac indoctos, nobiles æquè ac plebejos æqualem te demonstrans, ut satisfaceret mandato Patris sui, Israëlitis Deut. 1. per Moysen dicentis: nulla erit distantia personarum. Ita parvum audietis ut magnum, nec accipietis personam cujusque, quia judicium Domini est.* Etsi hoc judicium Domini ignoraret Idololatra Alexander M. tamen eidem strenuè videbatur obsecutus, à quo dum Olympia mater necem innocentis extorquere vellet, partus sui doloribus pro argumento, ut credebat efficacissimò, usa, inflectere tamen filii animum in tam iniquam sententiam minimè valuit, responsum ferens ab illo: aliam mater mercedem pete, hominis salus nullò pretiò compensatur. Zeleucus Locrensiū Rex legem fanciverat, ut adulteri perderent oculos. Dum ecce! filius amore cæcò in legem impingit. Quid agit Pater? Justitiæ ut morem gereret, unum oculum filio, alterum sibi erui imperat. Exodi 32. Moyses acriter puniturus sacrilegam illam indomiti populi Apostasiam, qui negans Deo debitum Cultum & Reverentiam, prolapsus est vesanò impetu in abominandam illam vituli adorationem, promulgat notissimum mandatum: *si quis est Domini, jungatur mihi.* Voce hæc vix auditâ filii Levi cœunt, generosò æquitatis pietatisque igne stimulati evaginant vindices gladios, & sepositò omnî consanguinitatis amitiæque respectu, in ipsa viscera parentum, fratrum, propinquorumque eos intorquent. Talia exempla tuis præfige oculis Christiane, si Judicem agis, & discas talem agere, qualem requirit Deus, qualem postulant jura, cæcum videlicet & imparialem.

Porrò superest in hoc capite punctum aliquod à personis Ecclesiasticis diligentissimè notandum. Testatur enim S. textus v. 14. cit. capitis Tribui Levi non assignatam esse certam Possessionem, sed justum esse vivere de Sacrificiis & Victimis, ut inde discant Ecclesiastici, pessimè eos agere, si terrenis bonis inordinatò affectu inhæcant. Quare etiam S. Mater Ecclesia ordinavit, ut clericali militiæ nomen daturi, dum primam recipiunt Tonsuram, audiant verba Vatis Regii Psal. 15. cantantis: *Dominus pars hereditatis meæ &c. dixi Domino Deus meus es tu.*